Ч. 288 (787.). Львів, четвер дня 20. грудня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Цїна примірника 12 сот. На провінції 14 сот. В зайнятих територіях 5 коп.

Політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:		В краю і державі:		За границю:	
На рік	36·— К.	На рік	40·— К.	В Німеччині	40 мар.
„ півроку	18·— „	„ півроку	20·— „	В Америці	20 дол.
„ чвертьроку	9·— „	„ чвертьроку	10·— „	В инших державах	60 фр.
„ місяць	3·— „	„ місяць	3·60 „		

На передодні українсько-російської війни.

Зріст конфлікту.

Як ми вже доносили між Центральною Радою повстав конфлікт, який дуже скоро ріс і передвчера дійшов до вершка; — правительство большевиків вислало ультімат до українського правительства з жаданем всяких зобовязань; неприняте ультімату уважаеть ся за casus belli. Большевики вже від довшого часу розкидали писані та друковані проклямації, в яких представляли Українську Центральну Раду яко буржуїв, що не хотять допустити до власти робітників та жовнірів і до упорядкованя відносин на півдні Росії. В послідних днях зажадало большевицьке правительство, щоб Рада скликала всеукраїнський зїзд робітничо-жовнярських рад, яких большевики хотіли висунути проти Ради. Та Українська Центральна Рада відмовила жаданю большевиків — і большевицька залога Києва вхопила за оруже та виступила проти Ради. За Радою станули київські роб. жовн ради — залогу розоружено. Після иншої верзії дала їй Рада по розоруженю свобідний вихід з міста і вона йде в сторону Москви. Провідників большевиків у Києві увязнено. Українські війська забрали від залоги після донесеня бюра Райтера 72 гармати, 315 скорострілів і 5 міліонів набоїв.

Супроти такої постави Української Республики правительство большевиків вислало ось такий ультімат до України:

Ультімат большевиків.

„З огляду на інтереси цілости й братерства терплячих, в боротьбі з імперіялізмом висланих робітничих мас, з огляду на признане принятих численними резолюціями органів революційної демократії, Советів, а передовсім першим всеросійським зїздом Советів — засад, потверджує утворене з совету народних комісарів соціялістичне правительство Росії право всім царизмом та буржуазією Великоросії гнобленим народам на свобідний розвій включно до їх права відділити ся від Росії. Тому народних комісарів узнає народну українську республику й її право на повне відлучене від Росії, як також на те, щоб вона увійшла з російською республикою в переговори про взаїмні федеративні як також инші відносини. Жадане України відносно її прав і независимости українського народу — узнає рада народних комісарів без обмежень і безумовно. (Слідуюче місце ще до тепер не дійшло.)

2) Українська Рада взяла ся розоружувати війська Советів, що стояли в Києві.

3) Рада підпирала заговір проти власти Советів покликаючись на зрештою мнимі права на независимість донської й кубанської областий та в той спосіб закриваючи протиреволюційне повстане Каледіна. Ставляючи опір інтересам і жаданям переважаючої більшости козаків, Рада замикає дорогу військам, які вислано проти Каледіна. Стаючи по стороні ганебної зради та забираючись підпирати найпоганійших ворогів так независимости народів Росії як і правительства Советів, ворогів робучих мас — кадетів і прихвостників Каледіна, змушує нас Рада подати їй до відома, що ми безпроволочно виповімо їй війну, навіть коли би українська независимість відносно республики вже була признана зі сторони заступників найвисшої державної власти.

Тепер ставить Рада повновласників народа з огляду на всі наведені обставини народам української й російської республики слідуючі питаня:

1) Чи Рада зобовяжеть ся закинути всякі спроби дезорганізації на фронті?

2) Чи Рада зобовяжеть ся без згоди шефа найвисшої управи армій не перепускати жадних військ, що йдуть в сторону Дону й Уралю?

3) Чи Рада зобовяжеть ся занехати всяких проб розоружувати війська Советів і червоної ґвардії на Україні й чи віддасть негайно таким військам відібране оруже?

На случай, як би в протягу 48 годин не мала бути дана вдоволяюча відповідь, рада повновласників народа буде уважати Раду, що вона є в стані отвертої війни проти власти Советів в Росії і Україні.

Рада повновласників народа.

Причини ультімату.

Як бачимо з ультімату, Українська Центральна Рада не перепускала ніяких військ, які вислали большевики проти Каледіна. Криленко, що звернув ся до голови Генерального Секретаріяту Винниченка з просьбою дозволити перевезти війська Каледіна, дістав рішучу, коротку відповідь: „Україна не хоче вмішувати ся в російські внутрішні партійні спори тай навіть пасивно не хоче брати сторони одної партії проти другої“.

Большевицьке правительство взяло се за попиране Каледіна та кадетів. Вісти, що Каледін поступав деколи згідно з бажанем Генерального Секретаріяту, а від так вістки, що Кубанці дуже прихильно відносять ся до Українців — се непокоїло большевиків і вони хотіли Каледіна знищити. Та Рада, яка воліла мати сильного близкого сусіда, як далекого сусіда слабого, що воює лиш, кріпкими словами, воліла вибрати того першого.

Як додати до того вістку, що представники Криму й Молдавії піднесли думку утвореня федерації Чорноморських країв, до яких належала би Україна, Крим, Молдавія, Кавказ та козацькі области на Дони і Кубані — то маємо повне вияснене політики Українського правительства. Утворити на півдні Росії сильну

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА.

Юда.

(Кінець).

Вахмайстер слухав мовчки, дав йому виговоритись, потім сказав коротко, приказуючи: „Вперед...“

Вони ішли мовчки.

Чоловік перед узброєним, а той за ним.

Сніг не переставав іти. Старий здіймяв шапку і сніг роставав йому на голові.

Раптом він став. Несподівано відкинув голову назад наче дуже зморений так, що його сиві кучері спадали йому на плечі, і заплющив очі. По хвилині, збираючи рівночасно всі свої сили, він зачав: „Прошу вас, пане, підіть відтак від хати до хати та розкажіть про мене, про Юду, нехай стережуть ся стати такими, як я“. І знов по хвилині, в якій узброєний дивиться на чоловіка, як на хорого горячкою або божевільного, сказав він: „Двоє не простить мені мого нещастя. То є душа мойого сина, а потім наша нива. Може я ще здиблюсь на тім світі з моїм сином, і може він простить мені, що я завинив. Може. Але моя нива, сей кусень землї, яка походить з діда прадіда, і яку обробляли руки мого сина, з нею я ніколи не здибаюсь і вона не простить мені ніколи, що я зробив її сиротою і відняв у неї руки, які її обробляли. Потім мій малий унук...“ Та тут він перервав раптом і по його тілі пробігло як перше тремтіне. — Нараз він став і запитав: „Чи мене повісять, чи розстріляють? Як думаєте, пане?“

„Можуть тебе також помилувати“.

„Як то?“

„Можуть тебе засудити на вік до вязниці“

Чоловік остовпів з переляку, побілів, немов з його лиця зійшла кров до останної каплї, і потім сказав, немов його нутро раптом замерло: „Тоді не вмерти мені від разу, а вмирати поволі до кінця“.

„Як ти се розумієш?“

Хлоп нічого не відповів. „Моя нива не дозволить мені вмерти від разу“, сказав він згодом коротко і твердо.

„Що ти говориш?“

„Так. Вона мене мучити ме кождої весни за мої і його руки. Ах, ви сього не знаєте, ви, що не є хлопами і не робите коло землї. Вона жде рук при сході сонця і при світлі місяця. жде нас, коли зеленіє і збіже колишеть ся як найкрасше, все і кождого часу нас дожидає, поки не прийдемо і не дамо їй того, що ми їй давали від тоді, як почалось наше житє. Працю, пане“ — сказав він, став і зі своєю клепанею, нахилив ся він глибоко та з пошаною діткнув ся землї хребтом своєї руки, немов віддаючи їй честь в останнє. „Пане!“ — сказав він, „я вам все висповідав, я у всьому признав ся, так іду з вами і знаю, що ніколи не прийдеть ся вже мені іти тою самою дорогою, що мене жде смерть. Чи не могли б ви вволити моїй просьбі“.

„Чого хочеш?“

„Ще раз до мого сина“. Сказав він з рішучим спокоєм. „Попращатись з його могилою, з ним. Не бійтесь“, додав він, коли стрінув ся недовірчивим поглядом свойого провожатого. — „Від долї ніхто ще не втік. Лишайтесь тут, чи ідіть за мною, мені все одно. Зі сто кроків... потім ліс, і в нім під смерекою мій син... Гай, гай, мій сину!“ — кликав він, як би був сам, самісенький. „В останнє несуть мене ноги до тебе. Другий раз вже не підуть сею дорогою. Дозволяєте, пане? Се моя остання просьба“. — Великі, здичілі, жадобні очі повисли на устах узброєного провожатого.

Що йому було робити?

Хитнув головою.

Коли чоловік пішов назад і потім зник в лісі, звернув свої кроки туди також і провожатий. Він ішов за слідами ніг, що показували хитаний хід чоловіка. Зломаний останній хід.

. . . .

В лісі тихий шум.

Провожатий стояв на краю ліса, дивив ся в його глибінь і слухав. Глибінь нічого не зра-

державу, яка не має чого лякати ся ніяких централізаційних замахів із півночи, в федерації з Донщиною та Кубанщиною — отсе ціль політики Української Републики.

Годі пророкувати, чи Рада прийме ультимат чи його відкине й чи саме сегодня не йде вже боротьба за житє і смерть. Бо відповідь мала бути дана вчера. Нині можемо лише переглянути вигляди обох сторін. Як взяти під увагу карність українського війська й козаків Каледіна та Кубанців, а з другої сторони безперечну моміч технічних військ коаліції, що стоять на Україні — та поставити їх проти російських салдатів, які тепер навчили ся ставити собі питаня: „за що?", то порівнане не вийде безвиглядне.

Посли Анґлії і Франції при Ґенеральнім Секретаріяті.

На вечірнім засіданю Малої Ради дня 5 го грудня с. р. ґенеральний Секретар Винниченко заявив:

„Ґенеральний Секретаріят вважає необхідним вислати своїх представників на фронти. — Одночасно він має про початок мирових переговорів сповістити союзників Анґлійців і Французів, котрі акредитували до нас сьогодня свого посла".

Заяву сю приняли члени Ради і публика на ґалерії гучними оплесками.

Державна Рада.

ВІДЕНЬ. (Ткб.). Митову уставу і звідомленя митової депутації відіслано до угодової комісії і визначено їй речинець до завтра год. 11 перед полуднем на полагодженє митової устави.

Відчитано наглий запит пп. **Станка** і **Корошеца** в справі вибору представників народів, які мали би взяти участь в мирових переговорах з Росією і евентуальних укладах про торговельний оборот з Росією, п. **Петрушевича** в справі вибору представників народів до мирових переговорів; в справі здійсненя засади „без анексій і контрибуцій" в мирових переговорах і в справі посередництва російського правительства що до дорученя ворожим державам проєкту загального мира.

П. **Станек** жадав поіменного голосованя що до наглости. Його внесенє принято. (Окрики п. Вольфа, відповіди Чехів і соц. дем.)

Наглість ухвалено в поіменнім голосованю 140 голосами проти 132.

З дневного порядку принято внесенє про вибір спільної комісії Державної Ради до справи воєнного податку і вибрано членів тої комісії.

Без розправи принято в другім і третім читаню уставу про продовженє важности устави про конзулярне судівництво і конзулярні належитости і справі продовженя функцій дійсних членів торговельних і промислових палат. Внесенє комісії воєнної господарки про знесенє ціс. розп. з 24. вересня 1914, який уповажнює правительство до заряджень в справі товарового загр. обороту принято.

На сім полагоджено дневний порядок. Перервано засідане на 20 мінут задля вписку бесідників в розправі над наглими запитами.

По перерві перший узасаднював запит п. **Станек** Дійсний мир можуть спровадати тільки переговори народів з народом, а не представники народу з представниками бюрократії. Треба допустити до переговорів народи Австрії. Німецькі і угорські панки, що стоять на чолі, не є покликані до заключення мира в імени держави і народів, що монархію заложили і боронили. Чехи хотять бути панами в чеських краях і мати голос в мирових переговорах, щоби запровадити вже раз лад в Австрії. (Оплески Чехів).

П. **Петрушевич** говорив зразу по українськи, відтак по німецьки. Він сказав, що Українці в будучих мирових переговорах є найбільше інтересовані. Бесідник вказує на те, що міністер загр. справ в часі остатної берлінської конференції поставив внесене в імени монархії що до прилучення цілої Галичини до повстаючої польської держави і що дістав на те згоду рішаючих чинників Німеччини. Розуміється, що український нарід не згодить ся ніколи на таку розвязку польської справи. Се рівнало би ся національній смерти. Український нарід мусить проти прилучення української землі до Польщі боронити ся всякими можливими найострішими середниками. Що наші дипльомати обстають при тім, ворожім для Українців пляні, найліпшим доказом факт, що з відомої російської мирової предлоги промовчано місце, яке кладе як основу мира право до самоозначення народів. Длятого годі нам вірити нашим дипльоматам; ми мусимо обстоювати нераз вже в сій палаті поставлене домаганя, щоби в мирових переговорах взяли участь покликані заступники поодиноких народів. Право до сього добув вже собі кождий нарід жертвами крови і майна, які поніс для сеї держави. Коли має мати значінє цісарське слово, що демократія не повинна бути пустим словом, то мирові переговори слід провадити під надзором представників народів, що запоручить народам право забирати голос в справі своєї долі. Се домаганє мусять Українці обстоювати тим більше, що Українці в Росії завдяки основаню самостійної держави дістали право брати участь в переговорах і заложати протест проти прилучення до Польщі східної Галичини та обсажених осередними державами українських областий Польщі, Волині і Підляша. Хочемо довідати ся, що відповість нам в тій справі наша дипльоматія. (Оплески Українців).

П. **Адлер** жадав від правительства, щоби воно в цїли спровадженя загального мира сказало виразно західним державам за посередництвом Росії що воно хоче, а чого не хоче.

По п. Корошеці говорив п. **Вальднер**, який іменем Німців виступив проти участи представників народів в мирових переговорах.

П. **Габерман** в імени чеських соціялістів прилучив ся до домаганя Українців і полуд. Славян.

П. **Яворський** співав похвальні гимни в честь геройських польських леґіонів, говорив про польську державу та про польські інтереса на Литві.

По промові п. Кадльчака перервано наради.

Війна.

Мирові переговори.

ВІДЕНЬ (Ткб.). Як австро угорський повновласник в мирових переговорах в Берестю Литовськім буде передовсім особисто учинний міністер заграничних справ ґраф Чернін. — В середу дня 19 го сего місяця він виїде до Берестя. В його товаристві удадуть ся туди шеф секції в міністерстві заграничних справ др. Гарц, надзвичайний посол і уповновласнений міністр бар. Мітаґ і др. Візнер, як також леґаційні радники бар. Андріян, ґр. Кольоредо і леґаційний секретар бар. Гавч.

ВІДЕНЬ (Ткб.). — При заключеню розему в Берестю Литовськім уложено між Австро-Угорщиною, Німеччиною, Булгарією і Туреччиною а Росією, що треба взяти ся як найскорше до управильнення взаїмної зиміни цивільних полонених і воєнних полонених інвалідів дорогою через фронт, що треба негайно забрати ся до поправи долі воєнних полонених по обох сторонах і заключати відповідну тимчасову умову в справі привернення взаїмного поштового і торговельного обороту в области, означеній тим розємом.

Щоби уложити подробиці в тих справах, має зійти ся в Петрограді як найскорше мішана комісія, зложена з представників всіх сторін. — В середу дня 19 го сего місяця удадуть ся длятого до Петрограду під проводом делеґата ц. і к. міністерства заграничних справ ґен. конзуля Гемпля представники: міністерства заграничних справ, міністерства війни, начальної команди армії, осередної управи комунікацій, австрійського міністерства внутрішних справ, угорського міністерства внутрішних справ, почтових зарядів обох половин монархії і обох товариств Червоного Хреста.

БЕРЛІН (Таб.) — В четвер відбудеть ся у канцлера зібране посвячене справі мирових переговорів з Росією. — Запрошено на нього всіх провідників сторонництв німецкого парляменту уперше та незалежних соціялістів.

Російські амбасадори перед судом.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.). Посла Крупенського в Токіо і Набакова в Льондоні за розповсюднюванє фальшивих і компромітуючих правительство народних комісарів поголосок, поставлено під суд. Коли будуть старати ся ухилити ся перед відвічальністю, то сконфіскуєсь їх добра.

Нарада в справі демобілізації.

ВІДЕНЬ. (Ткб.). Завтра відбудесь тайне засідане військової комісії укр. делеґації, щоби вислухати виясненъ міністра війни в справі демобілізації.

Уневажнене заграничних позичок.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.). „Telegraaf" повторює за дневником „Times" донесеня з Петрограду, що народні комісарі задумують уневажнити заграничні позички з хвилею, коли стане певним, що коаліція не візьме участи в мирових переговорах.

Від видавництва: За пару неділь зачинаємо новий адміністраційний рік.

Не оголошуємо приманчивих запросин до предплати, не подаємо принадних проспектів, не накидаємо ся українській суспільности галаслявою рекламою. — Минулі роки важких проб, підмога, яку ми доси находили в широких кругах тої части українського народу, що живе по сім боці кордону а передовсім повна свідомість, що служимо лише українській справі і більше нікому — се найсильнійша і найпевнійша основа для нашого видавництва.

„Українське Слово" виходити-ме як доси що днини крім понеділків і буде на-далі повним образом українського житя по обох боках кордону.

„Українське Слово" буде далі висловом тих українських стремлінь і тої української політики, для якої не істнують ніякі кордони.

„Українське Слово" як доси міститиме у своїх фейлетонах твори райвизначнійших українських письменників.

„Українське Слово" коштувати-ме в р. 1918

у Львові:

На рік	36·— К.
„ півроку	18·— „
„ чвертьроку	9·— „
„ місяць	3·— „

в краю і державі:

На рік	40·— К.
„ півроку	20·— „
„ чвертьроку	10·— „
„ місяць	3·60 „

Всіх прихильників просимо, щоби з огляду на конечність усталеня накладу, прислали предплату до дня 1 січня.

Не повторюємо пісні про трудности, з якими нині бореть ся українське видавництво; — знають її всі.

З твердою вірою, що українська суспільність відчуває і розуміє потребу часописі що служить лише українській справі — і більше нікому — вступимо в новий адміністраційний рік.

НОВИНКИ.

— **Поворот наших заложників.** До Львова наспіли зі Швеції телеґрами, що наші заложники: радник **Іван Матіїв**, др **Михайло Коцюба**. р. **Роман Сосновський** і другі, взяті в р. 1915 через російські власти, вертають до свого краю.

— **Іменованя.** О. Александер **Стефанович** поставлений ординаріятським делеґатом в львівській раді шкільній окружній міській,—

джувала. Шум однотонний і сніг зсував ся на землю нечутно. Він був мягкий і ніжний.

. . . .

Коли по якімсь часі не було видно чоловіка, вступив провожатий ще дальше в ліс. Тут знайшов він могилу. На одній з них, що стояла під охороною шляхотної смереки, лежав бараначий кожух і шапка, і в одній перістій кишені великий кусень камінної соли, а побіч російські гроші. Сам чоловік був мертвий. Довгий кольоровий вовняний пояс і галузь шляхотної смереки вїслужили йому остатню службу.

Спокійно, без поспіху, рівномірно, як віддих спадали ще якийсь час клапті снігу. Потім перестали. Все остатнє довкола немов на що ждало.

. . . .

Ліс, поодинокі дерева на його краю — і далеко від сього місця, там глибше в долині, одинока хлопська хата. Маленькі, обмасляні вапном, ясно освітлені віконця, широко відчинені ворота і відчинені двері стайні.

. . . .

Коли сутінок минув, надійшла ніч. Мовчазна, місячна ніч.

о. Теодор Кордуба управителем деканату бережанського, а о. Іван Гургаль управителем деканату тернопільського.

— **Успіх семої военної позички** Почтова каса ощадности доносить, що після дотеперішних обчислень вислід субскрипції на сему военну позичку дав суму 5 міліярдів 801 мілїонів 600 тисяч корон.

— **Різдвяні ферії в львівських школах** зачинають ся в середу 19. грудня с. р. і будуть тревати до включно 20 січня 1918 р. За те зовсім відпадуть малі вакації, а перший піврік скінчить ся аж 15. лютого.

— **Конфіската австрійських кораблів в Америці.** В наслідок виповідженя війни буде поставлено Америці до розпорядимости 50.000 тон поємности австрійських і угорських кораблів.

— **„Царський вязень“.** Під таким наголовком печатає ся книжка, яка обійме около десяти аркущів і вийде у першій половині січня 1918 року. Є се історія увязненя, неволі, освободженя і повороту Експ. Митрополита. Богато у ній матеріялу і подробиць взагалі доси незвісних. Незвичайно інтересне буде оповідане про побут Митрополита у неволі, яке обійме около сорок сторін печати. Автором його є один з очевидців, який дійсно по мистецьки передав нам образ всіх мук, що перетерпів наш Князь Церкви у неволі і сеї праці, яку він перевів після освободженя в Росії. Ціла книжка писана так приступно і так цікаво, що кождий, чи освічений інтелїґент, чи робітник, чи селянин може її прочитати як найкрасшу повість. Книжка буде містити поверх 20 портретів та ілюстрацій. На першім місци згадаємо про портрети Архикнязя Вільгельма, Експ. Митрополита, княгині Віттґенштайна, іспанського інфанта і його жени, гр. Мих. Тишкевича еп. дра Боцяна, почім підуть світлини суздальської тюрми, та богато інтересних знимок з нагоди побуту Ексцеленції у Відни, Ґмінді, Ярославі, Перемишли, Городку та Львові. Ціна книжки винесе не більше, як пять корон: Замовити можна її вже нині переписним листком в Комітеті „Живого памятника“ Львів, ул. Домініканська ч. 11. Книжка буде прегарним святочним дарунком і повинна найти ся у кождій, українській хатї, як дорога памятка, як великий спомин з великих днів не тільки в житю Експ. Митрополита, але й українського народа. Чистий дохід з книжки призначений на „Фонд ім. Митроп. Шептицького для укр. сиріт“.

— **Зелізничий рух у різдвяній порі.** Ц. к. дирекція зелізниць державних у Львові повідомляє, що задля надзвичайних, теперішних, війною спричинених відносин в часі свят різдвяних не можна звільнити ані скількости вагонів, призначених для подорожних цивільних, ані не можна запровадити на той час надзвичайних поїздів. З тих причин отже закуплене білету не дає ще запоруки до відбутя подорожи вибраним поїздом.

— **Нечувані катастрофи в Японії.** Після вістий з Японії був там онодї катастрофальний тайфун. Згинуло дуже богато людий. Матеріяльна шкода виносить 250 мілїонів франків. В Токійській префектурі згинуло 500 людий. 300 домів є збурених. 200.000 людий остало без даху над головою. В Сін Сімамура згинуло 3.000 людий.

— **Що їм стоїть кісткою в горлі?** П. Wasylewski, що то був тепер підчас подорожі дневникарів у канцлера й у Гінденбурґа, станув сильно здивований, як почув у розмові про евентуальне прилучене Галичини до Польщі від високих німецьких офіцирів: „А що ви з Українцями зробите?“ І ту виливає п. Василевський гіркі жалі, що Українці вспіли так рожево і то дуже рожево представити Німцям свої державотворні змаганя та спосібности. — будемо спорою; вистарчить порівнати час, обставини та вислід в будівництві польської й української держави.

— **Погром жидів в Бродах.** Жидівське пресове бюро доносить про нові погроми в могилівській, київській і волинській ґубернії.. Особливо грізний мав бути погром в Бродах, в Галичині. Погроми відбувають ся при співучасти жовнірів і червоної ґвардії.

— **Дорожняні додатки для вчителів.** Шкільна краєва рада одержала 12. грудня с. р. урядове повідомлене про затверджене Цісарем ухвали краєвого Виділу, котра дотичить признаня вчителям народних шкіл военного дорожняного додатку на рік 1917/18. — Асиґната тих додатків є в ході.

— **Обезпечене в 7-ій военній позичці** полягає на тім, що підписчик замість готівки обезпечує собі на випадок дожитя або родині на випадок вчаснійшої смерти облїґації военної позички. Ся форма підписки военної позички для підписчика найкориснійша через те, що підписчик за малу щорічну премію може забезпечити собі високу суму в облїґаціях военної позички і для держави найвигіднійша вона через те, що як найширші круги населеня за малу щорічну премію можуть брати участь в підписаню високої суми военної позички. Таким чином обезпечене в военній позичці се найлїпша льокація капіталу. Вправді корисно і в инших товариствах обезпечуватись та найкориснійші умови обезпеченя має тільки ц. к. австрійський військовий Фонд вдів і сиріт. Всякі інформації уділює Товариство в Краєвім Бюрі для Східної Галичини (Відділ военних обезпечень) у Львові, ул. Словацького 16.

З господарських справ.

„Сільський Господар“ комунікує:

Ц. к. Намісництво прислало підписаному Товариству до оповіщеня слідуючу інструкцію ч. 28214/13439/XVII.

„В гутейшім рескрипті з 30. жовтня 1917 ч. 17472/7053 висказано побоюване, що в наслідок дуже скупого жнива паші в біжучім році могли би ся появити у звірят (головно у худоби рогатої) ломикост і поручено поучити людність о способах зарадчих, що до тої хороби поданих в обіжнику Намісництва з дня 19. мая 1995. ч. 72939.

Для оминеня блудної інтерпретації наведеного обіжника з р. 1905, котрий поручає доповнене браку складників поживних і мінеральних в паші, додати до неї збіжевого зерна, стручкових ростин і т. д., звертає ся увагу, що то доповнене з огляду на сучасний стан правних приписів може наступити тілько в границях установлених розпорядком ц. к. Уряду для виживленя людности з 26. липня 1917 Деп. п. ч. 309. На ту обставину належить звернути негайно увагу людности в той сам спосіб, як упублїковано наведений на вступі гутейший рескрипт. Понизше наводить ся дотичні приписи розпорядку Уряду прокормленя людности з 26. липня 1917 В. з. д. ч. 309.. а що до кукурузи розпорядку з дня 23. падолиста 1916. ч 7444/2361/XVIII. В. з. к. ч 124. 1) Послід (по думці § 2. наведеного висше розпорядку) можуть уживати господарі на пашу у власнім предприємстві найвисше 3 прц. цілої вимолоченої скількости (§ 2. розп. 26. липня 917) В. з. д. ч. 309). 2) Овес власної продукції можна уживати на пашу для коний в скількости найбільше 1 кґ. денно на коня (§ 3, розп. з 26. липня 1917 В. З. Д. ч. 309) 3) Ужите на пашу кукурузи власного збору, позісталої по покритю запотребованя на засів не підлягає жадному ограниченю. (§ 1. роз. 24. падол. 1916 ч. 7444/2361/XVIII В з. К. ч. 124). зі зібраного у власнім господарстві проса можуть господарі ужити на корм для власного дробу найбільше четверту часть з скількости позісталої їм по покритю запотребованя на засів (§. 2. розп. 23. падолиста 1916 7444/2361/XVIII. В. З. К. ч. 124). 4) Качани з кукурузи можна скормляти у власнім господарстві без ограниченя (§ 5. розп. 26. липня 1917 В. З. Д. ч. 309) 5) Ячмінь власної продукції вільно скормлювати найбільше 15 прц. тої скількости, котра по покритю запотребованя на засів з цілої випродукованої скількости позістає (§ 6. з 26. липня 1917 В. З. Д. ч. 309). 6) З випродукованої вики вільно позіставити на засів і пашу 2/3 продукції (§ 7. розп. з 26. липня 1917 В. З. Д. ч. 309 7) Сумішку в рамах дозволених через політичну власть I інстанції (§ 6. розп. з 26. липня 1917 В. З. Д. ч 309). 8) Домішка ґрису і макухів до паші є законно допускаєма. 9) Конїчину вільно скормлювати без ограниченя.

За ц. к. Намісника : Зімни“.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 20 грудня 1917.

Нині: 20. грудня гр.-кат. Амврозія еп., римо-кат. Теофіля

Завтра: 21. грудня гр.-кат. Патапія пр., римо-кат. Томи.

○ **Місто цвітів** на домовину мого найдорозшого Мужа Антона, котрий помер дня 29. XI. с. р, складаю на фонд ім. Митр. Шептицького 12 рублів. — Павлина Престашевська.

○ **На будову** укр. прив. ґімназії в Долині зволили зложити свої жертви слідуючі Добродії: в (коронах) о. Т. Соболта 50, о. В. Левицький 50, М. Творидло 101, Комітет Пань з андріївських вечерниць в Долині 100, о. Мандюк 10, І. Бойдуник 10, п. Савицька 10, др. Данилович 20, С. Данилович 2, Д. Данилович 2, п. Мацевичівна 3, Т. Яцковський 1, п. Ігнатів 5, Ф. Вірстик 2, Е. Парилле 5, К. Міськевич 1, П. Грицеї 10, о. Кулик 2, Учительський Збір ґімназії 61, в тім даток пр. Крушельвицького 30, о. Л. Захаріясевич 10 — (дальше буде).

Виділ Кружка УПТ. в Долині складає всім Жертводавцям як найщирійшу подяку і просить використати кожду нагоду до збірок на будову, а то тим більше, що з весною невідкличаю до будови приступає ся, бо льокаль дотеперішний уже нині є за тісний на поміщене всіх шкіл Товариства. (то є ґімназії, семинаря учительського і школи народної). Відозви і листи розіслано по повіті, колиб однак хто з наших Добродіїв і патріотів ще не одержав, то зволить звернути ся до Дирекції ґімназії.

Виділ Кружка складає рівночасно як найщирійшу подяку всім Добродіям, котрі помочію в натураліях помогли до основаня ґімназійної бурси.

З австрійської головної кватири.

З дня 19. грудня.

Східний фронт:

Завішене оружа.

Італійський фронт:

На схід від Бренти взяли війська ц. і к. 4-тої дивізії піхоти і ц. і к. полк піхоти ч. 7. мимо неприхожої погоди приступом ворожі становища коло місцевости de Zefire, а так само Monte Asolone і при відпираню ворожих протинаступів на Monte Asalone ще успіхи розширили. 48 офіцирів, понад 2000 жовнірів взято в полон. На схід від Monte Solarole відбили знов німецькі війська ворожі наступи.

Шеф Ґенерального Штабу.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Відтяти і післати на адресу: „КАРПАТІЯ“ Товариство взаїмних обезпечень на житє і ренти у Львові, ул. Руська ч. 18.

Місце зголошеня: ....

На покрите премії приймає ся і облїґації попередних воєнних позичок.

Число внеску: ....

Число поліси: ....

ВНЕСОК на обезпечене воєнної позички в „КАРПАТІЇ“. 4—2

I. а) Імя і назвиско особи, що має обезпечити ся? б) Її званє? в) Точна адреса? г) Коли і де роджена?	а) .... б) .... в) .... г) ....
II. а) Чи особа, що має обезпечити ся, зовсім здорова? б) Які недуги перебула протягом послїдних 10 літ? в) На яку недугу хорує тепер? (недуги або окалїченя). г) У котрого лїкаря або в котрім шпитали тепер лїчить ся? ґ) Чи були в її родині случаї сухіт, або инших дїдичних зглядно зарazл. недуг?	а) .... б) .... в) .... г) .... ґ) ....
III. На яку суму обезпечуєть ся?	.... ном. варт. австрійської $5^1/_2$%-вої, вільної від оподаткованя амортизаційної позички.
IV. а) По кількох лїтах має ся безумовно перестати платити премії? По 15, 20, чи 25 лїтах? б) Як має ся платити премії почавши від другого року обезпеченя? річно, піврічно, чи чвертьрічно?	а) .... б) .... ($^1/_2$, $^1/_4$) річно.
V. Чи не відкинено внеску на житєве обезпечене особи, що має обезпечити ся? коли і в якім Товаристві?	....
VI. Чи обезпечена особа повнить військову службу: а) р нутрі краю? б) в етапній области? в) на фронтї, в операційнім теренї при армії в поли? г) в якім характері службовім? ґ) при якім роді оружя?	а) .... б) .... в) .... г) .... ґ) ....
VII. Кому має ся виплатити обезпечену суму? а) на случай дожитя? б) на случай смерти?	а) .... б) ....

Як задаток зложено квоту К .... Полїсу викупить Пан / Пані .... в ....

1. Стверджую своїм підписом, що на поставлені менї питаня відповів я основно і правдиво. 2. Відомо менї, що обезпечене є неважне в случаю поданя непр авдивих даних про стан здоровля обезпеченого. 3. Услівя обезпеченя, як також доповняючі додаткові услівя обезпеченя воєнної позички я приняв до відома.

.... дня .... 191 ....

Підпис особи, яка має обезпечити ся: .... Підпис обезпечаючого: .... Підпис заступника Товариства: ....

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19